

La presidenta del PRI, Beatriz Paredes Rangel, saluda els seus seguidors poc després de saber-se els primers resultats de les eleccions que tingueren lloc a Mèxic el 4 de juliol passat.

El PRI manté les opcions

MÈXIC ■ Maria Josep Siscar

El Partit Revolucionari Institucional (PRI), que va governar Mèxic entre el 1929 i el 1997, conserva les opcions per a retornar al poder el 2012, tot i que els resultats de les eleccions regionals que acaben de tenir lloc a Mèxic no li han estat tan favorables com s'esperava. Mèxic ha reelegit els governadors de 12 dels 32 estats, en unes eleccions que es preveien com una gran enquesta nacional per a les generals del 2012. Malgrat que els resultats han modificat el mapa, l'únic canvi real ha estat el vot de càstiq que el PRI ha rebut als estats d'Oaxaca, Puebla i Sinaloa per l'actuació d'uns governadors corruptes i dèspotes que han vulnerat sistemàticament els drets humans el darrer sexenni. Però per derrotar el PRI en aquests tres estats ha calgut que el partit del president Felipe Calderón, Acció Nacional (PAN) –con-

servador–, i el Partit de la Revolució Democràtica (PRD) –d'esquerres– es presentaren en coalició. Aquest controvertit matrimoni de conveniència només ha funcionat per contrarestar el PRI en aquests tres estats, malgrat haver-se presentat en vuit. El PRI ha recuperat el poder allà on governaven els partits de la coalició separatament: l'esquerra, de fet, ha quedat totalment diluïda en les aliances amb la dreta, i aquest pacte, lluny de conformar-se com una alternativa sòlida, revela que la classe política que controla el país és la mateixa de sempre, deu anys després d'haver començat la transició mexicana. Malgrat les alternances en el poder, la democràcia no arribarà mentre totes tres forces polítiques continuen perpetuant-se a través del clientelisme i les corrupteles arrelades durant decennis: desviament de fons públics per a la

campanya dels seus candidats, escoltes il·legals, compra de vots i coacció. A més, aquesta vegada, ha aparegut la violència del crim organitzat, que ha intervingut directament a través d'agressions i amenaces a aspirants, dirigents i funcionaris. Una setmana abans de la votació els narcotraficants van matar el candidat priista a l'estat de Tamaulipas, Rodolfo Torre, cosa que és només una mostra de l'espiral de terror i impunitat que assetja Mèxic i que s'ha cobrat 26.000 víctimes en quatre anys de mandat de Calderón. En definitiva, el PRI no ha quedat tan ben situat com esperava per a les eleccions generals del 2012, però el president Calderón encara els dos anys vinents de mandat enmig d'una onada de violència i amb un poder legislatiu i una majoria de governs estatals hostils que perfilen una tornada al poder del PRI.

EL TEMPS

El president Sarkozy viu uns moments difícils.

PARÍS ■ Juli Martí

Comencen les presidencials. “Som en plena crisi institucional”. Així s’expressava l’ex-magistrada Eva Joly quan feia poc que el president Nicolas Sarkozy havia reiterat el seu suport a Eric Woerth, el ministre més tocat pels escàndols que esquitxen, dia rere dia, el govern francès. Allò que era el *cas Bettencourt*, en què mare i filla es disputaven la gestió dels bens familiars, s’ha acabat convertint en presumpte finançament il·legal de la campanya presidencial de Sarkozy, candidat conservador l’any 2007. Actualment eurodiputada i un dels noms que sona per representar els ecologistes a les presidencials vinents, Joly recorda que “si la investigació confirma aquest finançament caldrà anul·lar les eleccions tal com diu la llei i tal com s’aplica amb diputats, consells municipals i regionals”. Pocs dies després d’unes dimissions polèmiques, en què uns secretaris d’estat tocats per despeses excessives deixaven el govern tot i que uns altres,

en canvi, hi eren mantinguts, el diari *Mediapart.fr* feia publica una entrevista amb la comptable de Liliane Bettencourt. Aquesta podia haver facilitat 150.000 euros –el màxim legal és de 4.600 per any– a Eric Woerth, tesorero de la formació sarkozysta des de fa set anys. Els sondatges mostren una davallada de la imatge presidencial i el desprestigi de la política que denuncia l’oposició serveix als del govern per a acusar l’esquerra de demagògia, de populisme i de voler fer campanya pel Front Nacional. Les conseqüències polítiques de les baralles familiars d’una de les principals fortunes europees no deixen de ser considerables i, afegides als altres escàndols de malbaratament dels diners públics, dificulten el futur de Sarkozy. Aquest, un cop superada la reforma del sistema de jubilació francès, pretenia dedicar-se a la preparació de la presidència francesa del G8 de l’any vinent. Difícil, doncs, amb un Elisi desprestigi i empantanegat en investigacions judicials sobre

el finançament de la seva campanya, dels quals, pel cap baix, 100.000 euros serien diner negre vingut de Suïssa. Amb tot, Sarkozy, pot acabar el seu mandat. La jurisprudència Chirac, dictada pel Consell Constitucional quan l’antic president era l’objecte d’investigacions diverses, recorda que sols pot ser perseguit en cas d’alta traïció. L’esquerra, mentrestant, es frega les mans i els tenors de tots els partits prenen posició per a unes presidencials que s’anuncien com més va més difícils per als conservadors.

BERLÍN ■ Gemma C. Serra

Polònia, nova frontera. Aristòcrata, liberal i europeista: aquest és el perfil del nou president polonès, Bronislaw Komorowski, de 58 anys, pare de cinc fills ja adults i, com gairebé tots els seus compatriotes, catòlic practicant. L’home que es va imposar al conservador, nacionalista i euroescèptic Jaroslaw Kaczynski a les darreres eleccions poloneses i el dipositari de les esperances dels socis de la Unió Europea de –finalment– no haver-se de barallar amb Varsòvia a cada cimera dels 27. La victòria de Komorowski va ser rebuda en una UE prou maltractada ja per tanta i tanta crisi amb un alleujament gens dissimulat. Jaroslaw, el

EL TEMPS

El nou president polonès, Bronislaw Komorowski.

EL DALAI-LAMA CELEBRA ELS 75 ANYS A L'EXILI

Tenzin Gyatso, el 14è dalai-lama, líder espiritual i polític dels tibetans, ha fet 75 anys. Per aquest motiu, els tibetans exiliats a Daramsala, a l'Índia, on hi ha la seu del govern tibetà, van celebrar aquest esdeveniment. El dalai-lama va agrair la presència d'uns 5.000 exiliats procedents de més indrets i va criticar el govern de la Xina per no

haver permès aquesta celebració al Tibet. El dalai-lama va néixer el 6 de juliol del 1935 i des del 1959 que viu a l'Índia, on s'establí per fugir de la repressió xinesa. A la fotografia, un grup de tibetans celebren els 75 anys del dalai-lama al camp de refugiats de Jawalakhel, a Kàtmandu, al Nepal.

supervivent del tàndem dels bessons Kaczynski, va quedar-se a les portes d'allò que hauria estat una nova sensació política a Varsòvia, és a dir, la successió del seu germà Lech, el president mort a la catàstrofe aèria del 10 d'abril passat. Un 47%, contra el 53% del vencedor Komorowski, sis punts de diferència que permeten de respirar a la UE. La victòria de Komorowski és també la de Donald Tusk, el seu coreligionari liberal i primer ministre, qui va pujar al poder el 2007 amb el compromís de dur endavant unes reformes que els Kaczynski consideraven contranaturals. La UE respira, malgrat que el perill no ha passat. O no ha passat del

tot. El Kaczynski supervivent va quedar molt més damunt que no apuntaven els sondatges, fins gairebé la recta final dels comicis. Un 47% és un percentatge massa alt per a poder-lo atribuir a un efecte multiplicador nascut de vots per la tragèdia de Smolensk, l'aeroport rus on es va estavellar l'avió en què viatjaven Lech Kaczynski i 95 passatgers més. El fet més preocupant no és, des d'aquesta perspectiva de la UE, el percentatge obtingut, sinó la frontera interna reflectida pels resultats: mig Polònia, l'occidental, és un feu clar dels liberals de Komorowski, amb percentatges del 55% al 60%, mentre que l'altra meitat, l'oriental, és del naci-

onalisme conservador de Kaczynski, en proporcions semblants. La Polònia de l'oest contra la de l'est, inclosa Varsòvia. Komorowski no pot abaixar la guàrdia i els socis de la UE hauran de continuar tenint paciència. L'any vinent correspon a Polònia un dels semestres de presidència de torn de la UE. Serà a partir del juliol, uns mesos abans de les eleccions legislatives, en què Jaroslaw Kaczynski promet tornar a plantar batalla. El nou tàndem al poder, Komorowski i Tusk, ha d'anar amb molt de compte, si no vol que el pes de les reformes i l'acostament a Europa facin decantar la balança a favor de la meitat que no els pertoca.